

בתי המשפט

א 002043/07		בית משפט מחוזי תל אביב-יפו	
תאריך: 18/05/2009		כבוד השופט ג'ורג' קרא	
הנתבעים		בפני:	

בעניין: 1. סטניסלב דוידוב
2. פנחסוב סופיה
ע"י באי כחם עוה"ד טיכו אהובה ו/או שי דרור התובעים נ ג ד

1. פרחי דורון בן ויטלי
2. פרחי עוזי בן ויטלי
3. פרחי יעקב בן ויטלי הנתבעים

לפסק-דין במחוזי (2006-12-27): [תפ 40333/05](#) מדינת ישראל נ' פרחי דורון שופטים: ג'ורג' קרא, עו"ד: לילך שלום, יונס אחמד

לגזר-דין במחוזי (2007-02-19): [תפ 40333/05](#) מדינת ישראל נ' פרחי דורון שופטים: ג'ורג' קרא, עו"ד: אפרת בר נתן, יונס אחמד

לפסק-דין בעליון (2007-10-25): [עפ 2895/07](#) דורון פרחי נ' מדינת ישראל שופטים: אדמונד לוי, מרים נאור, יוסף אלון, עו"ד: אושרה פטל, אופיר נריה כץ

חקיקה שאוזכרה:

[חוק בתי המשפט \[נוסח משולב\]](#), תשמ"ד-1984: סע' 35א, 77

[חוק העונשין, תשל"ז-1977](#): סע' 329א(1), 333, 335(1), 379, 382א

[פקודת הראיות \[נוסח חדש\]](#), תשל"א-1971: סע' 742

פסק - דין

בפני תביעה אזרחית נגררת להרשעה בפלילים, לפי [סעיף 77 לחוק בתי המשפט](#) [נוסח חדש], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט").

הרקע לתביעה:

הנתבעים הינם בני-זוג.

הנתבעים הינם אחים, ושלושתם הורשעו במסגרת הכרעת הדין שניתנה על ידי ביום 27.12.06, **בת"פ 40333/05** (הכרעת הדין וגזר הדין יקראו להלן: "**פסק הדין**").

פסק הדין

הנתבעים 1 ו-3 הורשעו בגרימת חבלה בכוונה מחמירה לפי **סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), והנתבע 2 הורשע בביצוע עבירה לפי **סעיף 379 לחוק העונשין** בנסיבות **סעיף 382(א) לחוק** - בכל הנוגע לתקיפתו של התובע.

הנתבע 2 הורשע בעבירת חבלה חמורה לפי **סעיף 333** ביחד עם **סעיף 335(1) לחוק העונשין** - בכל הנוגע לתקיפתו של התובע.

בגזר הדין מיום 19.2.07 הושתו על הנתבעים עונשי מאסר בפועל ממושכים וכן מאסרים על תנאי בנסף לכך, חוייב הנתבע 1 לפצות את התובע בסך של 5,000 ₪, נתבע 2 חוייב לפצות הן התובע והן את התובעת בסך של 3,000 ₪ כל אחד ואילו נתבע 3 חוייב לפצות את התובעת בסך של 5,000 ₪.

פסק הדין הפלילי הפך לחלוט.

ערעור שהגישו הנתבעים על פסק הדין נדחה על ידי בית המשפט העליון ב-**ע"פ 2895/07** דורון פרחי נ' מ"י, מיום 25.10.2007.

התביעה האזרחית הנגזרת

התביעה שבפני הוגשה במסגרת **סעיף 77 לחוק בתי המשפט** המסמיך את בית המשפט שהרשיע נאשם לאחר שפסק הדין הפך לחלוט לדון בתביעה האזרחית אם ביקש זאת מגיש התביעה.

סעיף 142 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א-1971 קובע:

"ממצאים ומסקנות בתביעה אזרחית נגזרת.

בדיון בתביעה אזרחית לפי סעיף 335 לחוק בתי המשפט, תשי"ז-1957, יראו את

הממצאים והמסקנות שנקבעו במשפט הפלילי כאילו נקבעו במשפט האזרחי"

(הערה: **סעיף 335א** לחוק בניסוחו הקודם מקביל ל**סעיף 77** בניסוחו הנוכחי).

משכך, מופטר בית המשפט לדון בסוגיית החבות, והנתבעים אחראים, מכוח הרשעתם בפלילים, לכל נזקי התובעים.

ביום 2.7.07 הגישו התובעים את תביעתם הנוכחית וזו נמסרה לנתבעים, אולם אלו לא מצאו לנכון להגיש כתב הגנה כהלכתו והגישו שני מסמכים שהוכתרו "כתב הגנה"; האחד מיום 4.2.2008 והשני מיום 6.11.2008 בהם טענו נגד פסק דינו החלוט של בית המשפט. ביום 4.1.2009 קבע בית המשפט כי התובעים זכאים למתן פסק דין, וחייב את התובעים בהגשת תצהירי נזק שלאחר מסירתם לנתבעים, ניתנה לנתבעים זכות תגובה ובהיעדר תגובה כאמור, יינתן פסק דין.

ביום 27.1.09 הגישו התובעים תחשיבי נזק מטעמם, אליהם צורפו חוות דעת רפואיות, סיכומי מחלה, אישורים רפואיים, תעודת אי-כושר, תלושי שכר וכן קבלות. אף תחשיבי הנזק לא זכו לכל התייחסות מטעם הנתבעים.

נזקי התובע:

התובע סבל מחבלה במצחו עקב פציעתו על ידי הארגז שהושלך לעברו. מחמת הלבנה שהושלכה לעברו ומחמת הבעיטות והמכות שהנחיתו עליו הנתבעים, נגרם לתובע שבר מרוסק בבוהן רגל שמאל וכן שבר בבסיס אצבע 5 של כף יד שמאל. התובע אושפז בבית החולים למשך יום אחד, כאשר במהלך האישפוז בוצעה תפירת החתך במצחו וכן קוּפְּעוּ האצבעות השבורות. דר' בוריס יוסף קבע את נכותו של התובע על פי חו"ד מיום 4.5.07 בשיעור של 19% לצמיתות. התובע איננו טוען להפסדי שכר, ומצמצם את תביעתו לכאב וסבל והוצאות מיוחדות.

נזקי התובעת

כתוצאה מתקיפתה על ידי הנתבע 2, שהחזיק סכין יפנית, נחתכה התובעת בכף ידה השמאלית וסבלה מקרעים בגידים. התובעת אושפזה בבית החולים איכילוב החל מיום 11.11.05 ועד ליום 15.11.05. במהלך האישפוז עברה ניתוח לתפירת הגידים המכופפים והעצב של אצבע 2. ביום 13.12.06 עברה ניתוח נוסף לשחרור ההידבקויות של הגידים, ולאחר מכן עברה טיפולים ממושכים במכון לפיזיותרפיה ובמכון לריפוי בעיסוק. בעקבות הפציעה האמורה, קבע דר' בוריס יוסף את נכותה של התובעת בשיעור של 19% לצמיתות, וזאת על פי חו"ד מיום 14.5.2007. התובעת הציגה תעודות מחלה לתקופה של 202 ימים, וכן קבלות ע"ס 156 ₪.

חישוב הנזקים

בהתאם לתצהירי תחשיב הנזק שהוגשו לבית המשפט, במיוחד לאור חוות הדעת הרפואיות, האישורים הרפואיים ותעודות אי הכושר, והיעדר כל התייחסות מטעם הנתבעים, אני קובע את נזקי התובעים כדלקמן:

התובע:

התובע לא עתר, כאמור, להפסדי שכר בעבר ובעתיד, וצמצם את תביעתו לכאב וסבל, עזרת צד שלישי, הוצאות רפואיות, הוצאות ניידות והוצאות משפט. התובע לא צירף כל קבלה שהיא להוכחת הנזק המיוחד, ומשכך יפסק נזק זה על דרך האומדנה.

א. כאב וסבל (בשים לב לחומרת הפגיעה, 35 ימי מחלה ו- 19% אחוזי נכות לצמיתות) - 40,000 ₪.

ב. הוצאות נסיעה בגין ההגבלה בבוהן רגל שמאל - 2,500 ₪.

ג. החזר אגרת משפט - 1,000 ₪.

3,500

ד. הוצאות חוות דעת רפואית

₪.

47,000

סה"כ:

₪

התובעת:

התובעת הינה ילידת 1975 ועובר לאירוע עבדה כמאבטחת בכניסה לאולם חתונות והשתכרה בממוצע 1,601 ש"ח לחודש אשר ערכם להיום בתוספת הפרשי הצמדה מסתכם ב- 1,723 ₪ לחודש. התובעת טוענת כי בנוסף לעבודתה כמאבטחת עבדה גם במשק בית והשתכרה כ- 2,500 ₪ לחודש, אולם לא צרפה כל אסמכתא להוכחת עבודה נוספת זו. התובעת אושפזה פעמיים בבית החולים בתקופה מצטברת של 6 ימים ועברה שני ניתוחים. התובעת צירפה תעודות אי-כושר עד ליום 31.5.06, קרי: 6.5 חודשים. התובעת עותרת להפסדי שכר בעבר ובעתיד, להוצאות בגין תרופות ואביזרים רפואיים, הוצאות נסיעה ועזרה במשק הבית. כן טוענת התובעת להוצאות בגין חוות הדעת הרפואית, אגרת בית משפט וצילום מסמכים רפואיים.

בהסתמך על החומר שהוגש לי אני קובע את נזקי התובעת כדלקמן:

א. כאב וסבל (לפי חומרת הפגיעה, שיעור הנכות ומשך האישפוז)	60,000 ₪.
ב. הפסדי שכר (מלא - לפי תקופת אי כושר של 7 חודשים, וחלקי - עד היום)	20,000 ₪.
ג. הפסדי הכנסה לעתיד (בהיוון ועד גיל 65)	87,000 ₪.
ד. עזרת צד ג' לעבר	3,000 ₪.
ה. עזרת צד ג' לעתיד	25,000 ₪.
ו. הוצאות חוות דעת רפואית	3,500 ₪.
ז. אגרת פתיחת תיק	1,000 ₪.
ח. הוצאות שונות	250 ₪.
סה"כ	196,250 ₪

הפיצוי בגין כאב וסבל נפסק לפי קריטריונים אזרחיים, ולא כפיצוי עונשי, ומשכך, אין להפחית מן הפיצוי שפסקתי בתביעה זו את הפיצוי שנפסק לתובעים במסגרת גזר הדין וזה יתווסף לפיצוי האזרחי.

סוף דבר

אני מחייב את שלושת הנתבעים, שהורשעו בפגיעת התובע, ביחד ולחוד, לפצות את התובע בסך של 47,000 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן פסק הדין. אני מחייב את הנתבע 2, שהורשע בפגיעת התובעת, לפצות את התובעת בסך של 196,250 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן פסק הדין. לכל הסכומים לעיל יש להוסיף שכר טרחת עו"ד בשיעור 20% + מע"מ. כן ישאו הנתבעים ביתר הוצאות המשפט וביתרת האגרה.

**ניתן היום, כ"ד באייר, תשס"ט (18 במאי 2009), בהיעדר הצדדים.
המזכירות תעביר עותק מהחלטה זו לב"כ הצדדים.**

ג'ורג' קרא 54678313-2043/07

ג'ורג' קרא, שופט

052 אודליה 002043/07
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן